

Який порядок обчислення екологічного податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення?

ЗІР, категорія 120.04

Відповідно до п.п. 240.1.1 п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) платниками податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська міська державні адміністрації до 01 грудня року, що передує звітному, подають до контролюючих органів переліки підприємств, установ, організацій, фізичних осіб – підприємців, яким в установленому порядку видано, зокрема дозволи на викиди, а також направляють інформацію про внесення змін до переліку до 30 числа місяця, що настає за кварталом, у якому такі зміни відбулися (п. 250.3 ст. 250 ПКУ).

Підпунктом 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 ПКУ визначено об'єкт та базу оподаткування по екологічному податку, що справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, зокрема, обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами.

Згідно із п. 249.3 ст. 249 ПКУ суми екологічного податку, який справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, обчислюються платниками податку самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів викидів, ставок податку за наведеною формулою (незалежно від того чи отримано платником дозвіл на викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення).

Статтею 243 ПКУ встановлені ставки податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення.

Крім того, абзацом дев'ятим п. 4 розд. XIX «Прикінцеві положення» ПКУ передбачено, що Кабінет Міністрів України щорічно до 01 червня у разі необхідності вносить до Верховної Ради України проект закону про внесення змін до ПКУ щодо ставок оподаткування, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням індексів споживчих цін, індексів цін виробників промислової продукції, зокрема з екологічного податку.

Слід зазначити, що контролюючі органи залучають за попереднім погодженням працівників, зокрема центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, для перевірки правильності визначення платниками податку фактичних обсягів викидів стаціонарними джерелами забруднення (п. 250.12 ст. 250 ПКУ).